

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Din cauza s. sârbători a „S. S. Constantin și Elena“ numărul procsim va apărea Joi în 23 Maiu.

Nr. 1628 Scol.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterale și parochiale din arhidieceșă.

Autoritățile politice — administrative au ridicat de repețe ori și la înaltul guvern al țerei și la acest consistoriu acel gravamen, că organele noastre bisericesci-scolare la recercarea organelor politice sau nu estradau de loc datele statistice scolare, sau le estradau în mod defectuos și necorrespundătorul cursului afacerilor oficiali. Atari gravamene s'au ridicat mai ales în privința conserierilor pruncilor obligați a cerceta scoala în etate de 6—15 ani după cele 9 categorii prescise de legea scolară, și în privința schimbărilor, ce se întemplă în persoanele învățătorilor dela scoalele confesionale.

În urma acestora Escelenția Sa Domnul ministru reg. ung. de culte și a instrucțiune publică prin esmisul din 2 Februarie a. c. Nr. 7040, indigitând la dispozițiunea art. de lege XXIV din 1875 §. 8, în sensul căruia oficialii publici (așa dară și funcționarii bisericesci) sunt a se pedepsi în atari casuri prin comitetele administrative comitatense cu amende în bani fără drept de recurs — provoacă pe acest consistoriu să iee mesurile necesare, ca datele statistice și în special cele referitoare la conserierea pruncilor obligați a frecuenta scoala, să se estradee din partea parochilor după matriculele parochiale ori-când vor fi recercați în această privință de cătră antistiile comunale.

Considerând față de aceste că ce privesce compunerea și estradarea datelor statistice preste tot, ear în special relativ la conserierea esactă pe baza matriculelor parochiale a pruncilor obligați a frecuenta scoala, apoi relativ la schimbările în personalul învățătoresc, din partea acestui consistoriu s'a ordonat de repețe ori organelor noastre scolare punctualitate și esacitate; considerând că prin introducerea condicelor scolare promulgate prin cerculariul consistorial din 22 Septembrie 1883 Nr. 3898 Scol., s'a dat acelor organe și posibilitatea de a compune în mod esact acele date și a le ținea în continuă evidență și controlă; considerând că prin cerculariile consistoriului archid. din 1 Decembrie 1883 Nr. 4921 Scol., apoi din 7 Iunie 1884 Nr. 187 și din 6 Septembrie 1884 Nr. 4508 Scol. s'au dat de aici și necesariile înviațiuni pentru es-

tradarea datelor statistice din cestiune la organele politice-administrative: consistoriul trebuie să-și esprime părerea sa de rău că cu toate aceste se ivesc abateri atât de numeroase, încât au dat ansă la gravamenele mai sus menționate și prin aceste la indicatul esmis al înaltului ministeriu regesc.

Pentru susținerea ordinii în afacerile oficiale și pentru ca funcționarii nostri bisericesci să nu-și atragă pedepsire prin organele politice administrative se ordină de nou precum urmează:

1. Fie-care oficiu parochial e datoriu a compune și a purta regulat Registrul pruncilor obligați a frecuenta scoala așa, precum s'a ordonat aceasta în cerculariul consistorial ddo 22 Sept. 1883 Nr. 3898 Scol. și după prescripțiile „Instrucțiunii pentru manuaerea condicelor scolare“ din 9 August 1883 Nr. 3215 Scol. fiind a se observa în special următoarele:

a) Registrul e de a se purta și în acele comune bisericesci, în care nu se află scoală confesională.

b) Tipăriturile pentru registru, și anume: un volum de 50 scoale (à 1 fl. 50 cr.), apoi blanchetele pentru consemnarea obligaților a frecuenta scoala (10 coale à 2 cr.) acolo, unde încă nu s'ar fi introdus sunt a se procura numai decât pe speșele comunei bisericesci.

c) Fie-care paroch e îndatorat conform cerculariului consistorial Nr. 187 din 7 Iunie 1884 a compune registrul în jumătatea primă a lunii lui Iunie a fie-cărui an, observând esact cele prescise în §. 5 al „Instrucțiunii“ din 9 August 1883 Nr. 3215. Pentru anul scolar 1885/6 sunt a se conserie pruncii născuți dela 1-a Octombre 1870 până la 30 Septembrie 1879.

d) Fie-care paroch este îndatorat a transpune în jumătatea a doua a lunii lui Iunie antistiei comunei politice un esemplariu din „Consemnarea pruncilor obligați a frecuenta scoala“ prescisa în § 6 al indicatei „instrucțiuni;“ ear prelungă aceasta e îndatorat ca la ori-ce recercare în scris din partea antistiei comunale să dee eară în scris dislușiri autentice pe baza matriculelor parochiale despre datul născerei sau a repositării pruncilor de scoala din comuna bisericească.

Parochii, cari nu vor corăspunde acestor îndatoriri vor fi pedepsiți din partea autorităților politice cu amende în bani, ear din partea consistoriului se va procede pe cale disciplinară în contra lor.

2. În ce privesc schimbările ce se întemplă în personalul învățătoresc, oficiile protopresbiterale se îndatorează de nou a notifica acele inspectorelui regesc de scoale comitatens din cas în cas și totdeauna în termin de 14 zile dela sosirea decisiunei consistoriale (întărire de alegere ori denumire). Cu această ocașune sunt a se notifica inspectorelui regesc:

a) Modul cum a devenit vacant postul învățătoresc, care s'a întregit de nou, adecă prin moartea, abdicerea ori destituirea (sau transferarea) fostului învățătoriu.

b) Dacă fostul învățătoriu a fost ori nu membru la institutul de pensiunare regnicolar. La cas dacă acela a intrat în oficiu învățătoresc la altă scoală, e a se arăta numele comunei concerninte.

c) În privința nou instituitului învățătoriu e a se arăta: numele și etatea; unde a funcționat mai nainte; este ori nu membru la institutul de pensiunare regnicolar; are ori nu atestat de cualificațiune și diplomă pentru propunerea limbei maghiare, în fine că: e întărit pe basa de alegere ori denumit de suplent prin decret consistorial.

d) Dacă inspectorul regesc de scoale cere a i se comunica documentele relative la cualificarea nou instituitului învățătoriu, aceste sunt a i se transpune în copii netimbrate autenticate sau de antistia comunală sau de oficiul protopresbiteral.

Ordinându-se aceste de nou spre strictă conformare a tuturilor, pre cari îi privesce, se înseamnă că abaterile eventuale se vor pedepsi strict pe cale disciplinară și din partea acestui consistoriu.

Dat din ședința consistoriului arhidieceșei gr. or. române a Transilvaniei ținută în Sibiu la 9/21 Maiu 1885.

Nicolau Popea m. p.,
archim. și vicariu arhiepiscopesc.

Nr. 259.

Cerculariu

cătră onoratele oficii parochiale și onorații membri ordinari și estraordinari, preoți și mireni ai sinodului protopresbiteral electoral din tractul greco-orietal al Iliei mureșene.

După espirarea terminului concursual pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Iliei mureșene, Prea-Venerabilul Consistoriu arhidieceșan prin ordinațiunea sa din 25 Aprilie a. c. Nr. 2221 Plen. încredințând pe subsemnatul cu onorifica însărcinare de a convoca și a conduce alegerea de protopresbiter în acel protopresbiterat, în esecutarea acestui înalt ordin am onoare a convoca pe toți onorații membri ordinari și estraordinari, clericali și mirenesci ai sinodului protopresbiteral, înmulțiți din tractul Iliei sinodul electoral ce se convoacă prin aceasta pe **Joi în 6/18 Iunie a. c. în opidul Ilia mureșană.**

Celebrarea cultului divin cu invocarea Duchului sânt se va începe la 9 oare a. m. în biserica parochială din Ilia, la care sunt poftiți a participa

FOIȚA.

Aripile prietenului meu.

(Urmare și încheere)

După vacanțe, regăsiu pe ve vechiul meu prieten la un colț de bancă — în fundul sălei de meditațiune — singur, cu capul răzemat de o mână și dus pe gânduri. Ca să ajung mai iute la densul, sării peste bănci. Două luni de libertate, în mijlocul alor mei, îmi redase vioiciunea ce o lăsasem cu un an nainte la poarta pensionatului. Cum me zări, obrazii sei gălbejiți luară o espresiune de bucurie nedescrisă. Îmi întinse brațele cu o mișcare nervoasă.

— Credeam că nu o să te mai întorci.

Să nu me mai întorc, când îl sciam pe el în pensionat! Să nenuț la visul ce hrănisam un an întreg împreună! Nu, era peste puțință; numai moartea m'ar fi oprit.

Îi istorisii cum petrecusem în timpul vacanțelor: cum eram de mulțămît acasă în libertate, cum me jucam, cum alergam toată ziua prin curte și câte odată și pe maidanuri, cum înălțam smeul, cum îngriam de porumbei și cum în sfârșit ador-

meam seara, fără de grigea că a doua zi guvernorul o să me scoale bombăind.

— Eu am petrecut rău, dișe el cu tristețe după ce me ascultase mai întâi cu multă atențiune. Guvernorul pleca în toate nopțile și eu rămâneam singur în dormitor. Mi-era frică de strigoi.

Scii că sunt strigoi aici, murmură el după o paușă lungă, cu un aer misterios și ținându-me strins de mână. I-am vâțut. Se plimbă până la ziua prin săli. Și apoi guvernorul tot me mai bătea, din când în când, me bătea rău.

Din ziua reintrării mele în pensionat, ne apucaram eară să ne plănuim fuga. De astădată eram mai otăriți ca totdeauna. Maestrul făcuse în vacanțe o mică probă care reușise până la oare-care punct. După ce lipise una de alta câte-va coale de hartie vânăță, groasă, le tăiese în forma aripei și cusese șițe pe densele. Astfel armat, se lăsase să cadă dela o înălțime de doi stângini, și căderea îi fusese atât de ușoară încât creăuse câtva timp că plutesce în aer. Mașina era imperfectă, nu mai încapă îndoială de oare-ce maestrul nu ajunsese să sbore; ori-cum însă, erau destule probabilități că cu vremea, perfecționând-o, o să ajungem la scop.

— Șița nu are destulă tărie ca să ne ție, îmi dișe el într'o zi; ar trebui să căutăm altceva

Din minutul acela părăsirăm șița, ca neputincioasă să ne servească, și ne îndreptarăm vederile spre penele de paseri. Ne fiindu-ne cu puțință să ne facem esperințele în decursul anului, nu ne îndeletnicirem decât în a strînge toate penele ce găseam prin curte, — de găscă, curcă, și alte paseri mari, — pe cari le îngropam pe furiș într'un loc sigur, după z'dul ruinat unde dibaciul meu tovarăș îmi descoperise pentru întâia dată secretul născocirii sale. Acolo era comoara noastră, scumpa noastră comoară, pe care o visitam cu respect în timpul recreației și unde ne creiam vieța cea nouă. De astădată sciam să cetim și învățasem să căutăm pe charte. Închipuirea noastră, adăpată de cunoșcințe geografice, rătăcea preste globul întreg. Nu era țeară care să ne scape din vedere, cât de depărtată ar fi fost ea. Când ai aripi poți să te duci ori unde, căci nimic nu te poate oprî în cale: nici munții, nici mările. Era al nostru vîzduhul și ne bucuram cu belșug de densul. Făcusem deja planul călătoriei, — asta fusese una din preocupările noastre de căpetenie — ceea-ce nu ne împedea să-l revîțim în fie-care zi. Vreți să ve faceți ideia de cum era ticluit? Plecam din Bucuresci — după ce mai întâiu treceam pe la mine acasă: — de aci urmam linia Ploiesci și săream peste munți; într'o

toți membrii sinodului unde după terminarea acestuia, sinodul întrunit la 11 oare va proceda la îndeplinirea actului de alegere.

Pentru preconsultare și respective pentru combinarea listei de candidare, comitetul protopresbiteral este convocat prin aceasta pe **Miercuri în 5/17 Iunie d. a. la 4 oare în localitatea scoalei confesionale din Ilia.**

Acest cerculariu împreună cu lista membrilor sinodali alăturată aci, conform instrucțiunii pentru alegerea de protopresbiter §. 15, se comunică la toate oficiile parohiale din protopresbiteratul Iliei spre a-l publica în toate bisericile parohiale în Dumineca ori sâmbătoarea cea mai de aproape și a avisa pe deputații cercului respectiv a se prezenta, și a participa la actul alegerii.

Deva la 15/27 Maiu 1885.

Ioan Papiu m. p.,
comisariu consistorial.

Az alakulás küszöbén.

Alakulás pe românește constituire, și küszöb prag. Va fi deci pe românește: *az alakulás küszöbén*: La pragul constituirei.

Înainte altarului sacrosanct stă acum opinia publică maghiară, la pragul altarului se înseamnă ea cu semnele simbolice ale credinței sale politice și se pregătește a intra spre a gertfi Dumnezeuului modern, maghiarisării.

Noi nu vom conturba pre frații din Cluș nici acum în ajunul constituirei, nici mai târziu după ce ei vor fi constituiți.

N'am fi reflectat nici la articolul prim al ziarului din Cluș „Magyar-Polgár“ de ieri, intitulat „**Az alakulás küszöbén**,” dacă autorul lui n'ar fi documentat o ignoranță cu coarne în privința instituțiilor noastre nationale și a institutelor de diferită natură, prin care ne silim a înainta și noi și a ținea pas cu lumea.

Ignoranța autorului cu privire la „Albina,” „Iulia” și „Opinca” ne îndeamnă să punem la apăsarea publicului cetitoriu articolul în toată estensiunea lui, rămânând a veni de altă dată cu observările noastre. Așa dară:

Az alakulás küszöbén.

Sunt întărite deja statutele reuniunii noastre pentru maghiarisare. Putem dice acum, că ne am ajuns scopul, căci putem înființa un institut organic, o propagandă formală pentru maghiarisare.

Prin aceasta nu voim să dicem că doară ne-am fi îndoit vreo dată despre succesul de până acum. Nu, căci scopurile noastre stau între marginile legii, și ființa lor stă în legătură cu existența patriei noastre. Cine o voesce aceasta, acela trebuie să promoveze scopurile noastre. N'a putut avea deci guvernul nici umbră de bănuială, în această privință, 24 de oare n'ar merita să trăiască guvernul, care ar pune pedeci scopului urmărit de noi.

Dacă ne-am exprimat bucuria pentru întărirea statulelor noastre, aceasta o am făcut pentru cuvântul, că da, în adevăr tare ne bucurăm. Prin aceasta am făcut un însemnat pas înainte; apoi aducând această împregiurare la cunoștința provinciei, îi atragem atențiunea și interesarea asupra constituirei, ce va urma cât mai de curând.

Această ne mai lipsese numai, și ea atârână acum dela noi. Strict luat lucrul constituirea este o formalitate; și totuși ea este lucru foarte esențial: dela zelul bărbaților cari se vor pune în fruntea reuniunii atârână ajungerea scopului al doilea, care este cu mult mai greu. De aceea

la alegere să fie conduși membrii numai curat de interesul causei, punând la o parte considerațiunile personale.

Grele datorințe și probleme cad asupra oficialilor și a comitetului. Aici nu va fi ca la alte reuniuni, cari deodată cu constituirea dispun de condițiunile și fact-rii de activitate. Reuniunea se va constitui, ea însă nu va putea desvolta deplină activitate, nefiind pentru aceasta opinia publică prelucrată, și nefiind bani. Lipsesc deci două condițiuni principale: *terenul potrivit* și *materialul recerut*. Duplă este deci chemarea bărbaților, cari vor fi puși în fruntea reuniunii: de o parte ei vor avea să facă propagandă pentru reuniunea constituită, și să adune bani, de altă parte vor avea a nisui spre adevăratele ei scopuri (tulajdonképeni czélok felé törekedni).

La prelucrarea mai departe a opiniei publice vom avea mult de lucru cu naționalitățile streine (!) a căror pressă pasionată ne desbracă scopurile din natura lor primitivă, și voesce să ne pună în cărcă atac îndreptat contra lor.

Noi s'eracii de noi n'am alarmat lumea la constituirea Albinei, la a Iuliei și Opinței (?) Noi am așteptat fapte. Și noi numai atunci am protestat, când am vădit că prin ele ni se atacă statul în existența sa, ni se atacă constituția, naționalitatea. Dacă ele rămăneau la scopurile culturale pretecestate la constituire, noi și astăzi pacinic am privi la activitatea lor, și aceasta chiar și atunci, dacă ele ar strica naționalității noastre. Prin atacarea existenței statului și a constituției, apoi prin pășirea pe teren politic, ele ne-au făcut speciale servitii, căci până acum maghiarul a fost simfioriu numai față cu legile sale constituționale, față cu naționalitatea sa însă el a fost nepăsătoriu. Atacul legilor l'a sculat însă din letargie, și el a observat și activitatea de sobol urmărită contra naționalității sale.

La aceasta noi nu ne pricepem, pot fi deci pe pace naționalitățile noastre. Ceea ce noi voim este curată defensivă și la aceasta avem tot dreptul.

Dacă românul are dreptul să înfiinzeze „Opinca,” dacă sasul are dreptul să se alipească la „Schulverein” fiind ea o reuniune în țeară streină, ungurului încă i va fi permis să înfiinzeze o reuniune culturală (!?) *Quod uni iustum, alteri aequum.*

Nu aici este răul, recunosc ei că noi suntem în drept, nici că ne dispută ei acest drept, ci ne suspiciionează intențiunile, ca prin aceasta să informeze mai mult asupra noastră pre rudele lor din alte țări, ear pre cele dela noi, pre concetățenii nostri să-i ațite și la mai mare ură, ca apoi în această turbureală se poată pescui după a lor voie și mai departe.

La pressa naționalităților cestiunea națională este cestiune de pâne. Prin activitatea noastră — ved ei atacată această pâne, și ea — activitatea noastră voesce numai pace dreaptă, luminare și bunăînțelegere. De aici furia și scărșnirea dinților.

Aceasta pre noi ne va împintena la activitate și mai mare. Cu cât se va striga mai tare, cu atâta ne vom trezi noi mai bine, și cu atâta ne vom convinge mai mult despre necesitatea lucrării grabnice.

Astfel apoi în crearea factorului al doilea: în crearea materialului, pressa naționalităților ne este cel mai bnn aliat. Căci, ce e drept, frumoasă sumă am adunat până acum, însă cu ea nu vom ajunge departe. Nu ne-am perdat deci speranța, ci după cum am mai spus la acest loc, dela întărirea statutelor și constituirea reuniunii așteptăm contribuirea în masse. După aceasta vor avea efect provocările cari ca rețeauă se vor estinde preste întreg Ardealul străbătând oficiile, corporațiunile, diferitele cercuri și meserii, ca cu chipul acesta să ne putem apropia chiar și de cel din urmă om.

O asemenea lucrare nu se poate pripi. Cine crede că sau cu pripa sau nici odată se adună banii clae, acela nu cunoaște viața. Aici contribuiriile trebuie să fie vecinice, și noi trăim în convingerea, că ele din ce în ce vor tot

crește. Zelul și gertfa societăței va crește în măsura, cu care va crește rezultatul activității noastre și numărul esemplilor practice. Noi din partene pre cei cu sume considerabile, sau membrii pe vieață și spriginitori nu i privim, ca și când ei ar fi satisfăcut detorinței lor patriotice. Cu cât a gertfi cineva mai mult, cu atâta e el mai convins despre necesitatea de a gertfi, altcum el n'ar fi adus gertfa. Recunoscând necesitatea, el scie, că gertfa trebuie să fie permanentă, fiind și scopurile noastre de natură, că pretind spese fără întrerupere.

Suntem deci de credință, că prin darurile de până acum acei oameni au voit să-și câștige titlul la conducerea afacerilor reuniunii, și pre viitor ne vor fi și mai credincioși, vedând, că noi nu numai vorbim și promitem, ci și lucrăm și arătăm rezultate.

Până acum am ajuns la rezultatul, că toate atârână dela constituire. De aceea rogăm pe membrii din provincie să se prezenteze la importantul act al constituirei, și prin o norocoasă alegere să asigure rezultatul. Căci dacă bine vom organiza centrul, și se vor constitui bine și filialele, atunci și societatea ungurească și va face detorința, și cauza noastră va fi asigurată.

Așa să fie.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Făgăraș, 22 Maiu 1885 n. Onorate Dle Redactor! Plin de satisfacție prind condeiul pentru a Ve raporta ceva despre sesiunea sinodului protopresbiteral al tractului nostru Făgăraș din ast an, ținut ieri la 9/21 Maiu a. c. în scoala elementară gr. or. de aici.

Satisfacția-mi provine de acolo, căci de astădată membri sinodului a făcut excepțiune dela regula de mai înainte, când până ce se adunau ca să poată aduce otărări valide, trebuiau convocați în câte două rânduri și totuși abea întruneau majoritatea — de unde regula la noi, a se ținea în trei ani numai odată sinod.

Altă față a avut sinodul protopresbiteral din anul acesta. Încă nu erau 10 oare din di, timpul întrunirii și membri curgeau din toate părți, încât clezii scoalei noastre din Făgăraș a trebuit eliberați cu o oară mai de timpuriu spre a da loc sesiunii sinodului. Sosesce președintele sinodului Mult On. Domn Iuliu Dan urmat de Rev. Domn protopresbiter emeritat Petru Popescu și alți câțiva. Din fețele membrilor sinodali la sosirea acestor doi conducători ai tractului nostru se putea vedea o desăvirșită seriozitate bărbătească. Înainte de deschiderea sinodului s'a intonat cântarea împărate ceresc după care, Mult On. Domn adm. protop. Iuliu Dan prin un cuvânt potrivit, în care pune la inima fiecărui prin cuvintele ap. Pavel către Corinteni; dragostea îndelung răbdă, se îndură, dragostea nu pis-muesce, nu defaimă, nu caută ale sale etc. buna înțelegere la lucrările pușe înainte, dechiară ședința sinodului de deschisă.

S'a purces la verificarea membrilor aleși pe periodul acesta de trei ani; dificultându-se câteva alegeri noaue, și după acestea sinodul s'a constituit alegeduși de notariu al seu pre membrul laic dl Aldulea Mețian, revisor comitatens. După constituire sinodul și-a ales comitetul protopresbiteral și epitropia protopresbiterală. S'a ales apoi defensor matrimonial și notar în scaunul protopresbiteral, posturi devenite vacante în timpul din urmă, în persoanelle preoților: Vincentiu Grama din Riușor și Nicolae Aron din Galați. A urmat mai pre urmă

clipă străbăteam Transilvania, Ungaria, Austria, Germania; vizitam Franca și Italia, cu clima ei cea dulce și cerul ei cel frumos, apoi Spania și Portugalia; ajunși în dreptul mării, desprețuiam valurile ei spumoase căci aripile noastre ne purtau pe deasupra lor, alături cu rândunicele și cocorii; treceam în America, treceam în Oceania, prin toată lumea. Ce vieață frumoasă! Să fi neconținut în călătorie, și să călătorești prin aer! Piciorul nu ne atingea de pământ de cât foarte rar, și atunci ca să ne odichnim în vre-o pădure sau pe marginea vre-unui loc lucios. Ce fericire! Să părăsesci pământul, plin de necazuri, pentru ca să trăiesci în aerul curat — în care se desmeardă păsările — și să te apropii de cer, unde locuiesc ingerii, ființe fără păcate. În entusiasmul nostru pentru vieața cea nouă uitam pe guvernator și zidurile ce ne încungiuurau.

Și apoi ce ne mai pasă de guvernator și ziduri când aveam strinse pene chiar pentru mai mult de patru aripi și când nu mai rămăse-se de cât țecce țile până la esamene. Me hotărîsem să rămân de astă dată în pensionat, pe timpul vacanțelor. Nici că era cu puțință să fac altfel, de oare ce cată neapărat să lucrăm amândoi la îndeplinirea planului de scăpare. Afară de astă, tovarășul meu era nerăbdător să sboare odată — mult mai nerăbdător de

cât mine — și dacă m'ași fi dus acasă, ar fi fost în stare să plece singur și să se lase pe pământ.

Nu, numai asta n'aș fi suferit-o; aș fi murit.

Și apoi, oare nu era să dăm pe la mine pe acasă? Nu era să ne oprim puțin acolo, ca să ne luăm cele trebuincioase pentru călătorie?

Când se sfârși cea din urmă di de esamen, veciul meu prieten me luă de gât și me sărută cu putere; apoi, trecându-și mâna pe sub brațul meu, ne îndreptărăm spre fundul curții. Acolo, ne aședarăm pe scândură, după zidul ruinat. Tăcuți, ca și gândul nostru, privirăm multă vreme groapa cu pene, în care ni se odihnea nădeșdea într'o vieață mai bună. Nu sciu de ce, dar de astădată maestrul meu îmi părû schimbat. Obrajii sei, până aci galbeni ca ceara, i se făcuse roși; ochi-i lucea ca sticla și buzele ardea ca focul.

A doua di, me sculai mai nainte de oara obicinuită. Cum aveam paturile alături, întinseiu brațul peste perna lui, dar nu deteiu nici de pernă nici de dânsul. Dormitorul era mai gol, căci cea mai mare parte din scolarii plecase încă din ajun; îl căutai prin paturile celor-lalți, dar în zadar. Vai! diua aceea eram osândit s'o petrec singur, eăci nu-l întâlniiu de cât seara, în infirmerie.

Zăceam, nu-mi mai aduc aminte bine de ce boală, dar zăceam într'un pat alături de al seu când, într'o seară, văduiu intrând pe ușe directorele însoțit de doctorul care ne curarisea.

După ce-mi pipăi pulsul, doctorul me mângăie pe obraji:

— Nu e nimic, merge bine; cel-lalt e greu, e greu de tot.

— Crești că e vr'un pericol? întrebă directorul.

— Nu e de mirare. Boala asta e foarte periculoasă pentru copii.

Eșiră apoi împreună și noi rămăserăm singuri în infirmerie.

După o noapte întreagă de neastîmpăr, ațipisem puțin despre diuă, când simțiiu pe pept brațul prietenului meu; auđiiu, în urmă, ca prin vis: „Aripi! dați-mi aripi ca să sbor!”

Pe la revărsatul zorilor, bietul copil sburase deja, — și atât de sus că nici me mai gândiiu să-l ajung.

Penele rămăse înmormântate pentru vecie în groapa ce o săpasem după zidul ruinat, și cu ele și nădeșdea într'o vieață mai bună.

„Romanul“

C. Drăgulinescu.

propuneri referitoare la înaintarea treburilor noastre bisericesci, scolari și fundaționali din protopresbiterat — toate decurse în ordinea cea mai bună. Urmează acum, că corporațiunile întregite din nou ale acestui sinod: comitetul și epitropia protopresbiterală, — apoi nu mai puțin scaunul protopresbiterat cu conducătorii lor nou se fie la înălțimea chemării lor și despre o armonică decurgere și cu bun rezultat a treburilor noastre din protopresbiterat nu me îndoiesc.

Unul din cei prezenți.

Varietăți.

* (Producțiune literară și petrecere cu joc.) Corpul învățătoresc și tinerimea școlară din Seliște, are onorul a învita la producțiunea următoare de petrecere cu joc, ce se va ține cu ocaziunea hramului scoalei „Constantin și Elena” Marți în 2 Iunie st. n. 1885, la locul numit „Fântâneaua Arinilor.” Inceputul la 1 oară p. m.

Programa:

1. „Tropariul Hramului” executat de corul elevilor.
 2. „Întru cât școala poate să-și ajungă menirea ei divină, și întru cât societatea omenească îi pune piedeci.” Disertațiune de învățătorul Emanuil Beșa.
 3. „Movila lui Burcel” de Vasile Alecsandri declamată de elevul clasei a IV-a Nicolae Giurca jun.
 4. „Tudor” cântare executată de învățătorul Ilie Hociotă și elevul repetiției Petru Roman.
 5. Din „Misanthropul de Moliere” dialog executat de învățătorul Nicolae Neamț și învățătorul Emanuil Beșa.
 6. „Sila” declamată de eleva scoalei de repetiție Elena Hociotă.
 7. „Păstorii” cântare executată de corul elevilor.
 8. „Peneș Curcanul” declamată de elevul clasei a IV-a Nicola Lupas.
- Intrarea de familie 50 cr., ear de persoană 30 cr. Venitul curat e destinat pentru „Biblioteca scoalei.”
- Seliște în 16/28 Maiu 1885.

Corpul învățătoresc.

NB. Fiind timpul nefavorabil se amână pe Dumineca următoare.

* (Cas de moarte.) **Ioan George Oniț**, neguțator în Sas-Sebeș a răpusat în domnul în 14/26 Maiu a. c. Rămășițele pământesci ale defunctului s'au înmormântat în 15/27 Maiu.

Fie-i țărână ușoară și memoria binecuvântată!

— * Încât suntem informați Joia în 16 curent a repausat în Domnul neputinciosul paroh **Marcu Popoviciu** din Boița.

Înmormântarea se va severși mâne Duminecă. Fie-i țărână ușoară.

* (Mersul trenului). Încă un desavantajiu pentru Sibieni. Până acum eram în plăcuta pozițiune de a merge și înturna de 4 ori în 24 de oare cu trenul; acum însă o dispozițiune mai recentă a direcțiunei căilor ferate ungare a schimbat cu inceptere dela 1 Iunie, mersul trenurilor în următoarele: trenul de persoane, care pleca de aici la 8 oare și 10 minute a. m. va pleca la 11 oare 47 min. noaptea; trenul omnibus, care pleca de aici la 11 oare 10 min. acum pleacă la 10 oare 25 min. a. m.; trenul de persoane, care sosia până acum la 8 oare 48 m. seara, va sosi la 4 oare 26 min.; trenul omnibus care sosia la 4 oare 51 min. va sosi la 2 oare 44 m. d. a. Ear trenul de persoane, care ajungea aici la 5 oare 27 min. a. m. și acela care ajungea la 1 oară 20 min. mai de parte trenurile de persoane care plecau de aici la 4 oare d. a. și la 10 oare seara au rămas cu desevărșire. Oare nu s'a întâmplat și aceasta pentru salvarea țerei de ruină financiară.

* (Monede noaue de 1/2 cruceriu). În Viena și în fabricile ungurești se fabrică monede noaue de 1/2 crucer, cari în scurt timp se vor pune în circulațiune.

* (Clerul în Grecia și în Rusia.) În Grecia sunt 7 metropoliți, 11 arhiepiscopi și 18 episcopi, a căror întreținere îl costă pe stat anual 321.019 lei. Numărul bisericilor este 7.518, ear al mănăstirilor 168 din cari 23 de călugărițe; din toate mănăstirile sunt rom. cath. 7. În toate mănăstirile se afla 2116 monachi și 541 de călugărițe. Venitele mănăstirilor se arță la suma de 2.018.892 lei, ear spăsele lor 1.247.064 lei. Ierarchii rom. cat. sunt 3 arhiepiscopi și 4 episcopi. După censul bisericesc pentru anul 1883 locuitorii în Rusia, preste 100 milioane la număr, sunt împărțiți în privința confesiunei, cum urmează: ortodocși 65 de milioane, diferite secte 12 milioane, rom. cat. 8 milioane, protestanți preste 3 milioane, armeni aproape

2 milioane, jidani și mahomedani câte 3 milioane. — Rusia are 59 de diecese cu 61 de episcop între cari sunt 3 metropoliți și 17 arhiepiscopi. Clerici mireni sau albi sunt preste 100,000, ear călugări 19,200. Acolo sunt 636 de catedrale, 41,147 de biserici și 13,877 de capele. Mănăstiri sunt 385 de călugări și 167 de călugărițe. Seminăre teologice sunt 4 cu 950 de studenți, ear facultate 53 cu 14,800 studenți. În ultimul an au intrat în sinul bisericeii ortodocse 10,818 de inși și anume 4,796 din păgâni, 3,265 din diverse secte, 1,027 rom. cat., 700 protestanți, 572 jidovi, 419 mahomedani și 11 armeni.

* (Populațiunea pământului.) După E. Reclus marele geograf, dice „Telegraful” — populațiunea pământului e de 1,200,000,000, din acestia sunt: catolici 211,000,000; protestanți 106,000,000; ortodocși 81,000,000; mahomedani 201,000,000; budisti 340,000,000; ovrei 7,000,000; braministi 175,000,000; sectatori ai lui Confucius 84,000,000.

* (Joc de al naturii.) În 23 Aprile a. c. o femcie din Iepureni (România) a născut un copil de secul masculin, având o coadă cărnosă cu păr împrejur în partea posterioară a coloanei vertebrale de 3 centimetri lungime și 1/4 centimetru grosime. Celelalte membre trupesci ale acestui băiat nu difer de ale altora.

* (Un ciclon înfricoșat.) Cetim în „Vocea Botoșanilor” „La moșia Soroceni, proprietatea dlui G. Hermeziu a fost un vârtej de așa forță încât, cele ce vom descrie că s'au întâmplat se vor părea că sunt adevărate din acele când omul se vedea dus de ielele călare pe o prejină în neantul vîzduhurilor. „Pela 2 oare p. m., în ziua de 3 Maiu, s'aude un vuet puternic din partea despre apus; tot dintr'acolo un nor gros și posomorit anunță o mare vijelie. Fără multă acceptare sosese un ciclon îngrozitor, de o forță necalculabilă și incepte pe o întindere de 20 metri a face ravagie ce mintea omului, neobicinuită cu aceste întâmplări, s'ar refusa de a da creșământ; dar ochii privind desastrela, te fac să înmămușesci din înaintea unui tablou sfîșitor.

„Astfel acest ciclon întelnind în calea sa un grașd și o șură nouă, solid construite, ridică acoperământul de tinichea, preface în căndări tot materialul de lemn și îl spulberă ca cenușa în vînt, ear tinicheaua o sfîșie și o întoarce rotind-o ca o hârtie de țigară, făcînd-o cu totul neapță de a mai putea fi întrebuințată la ceva. Harabalele câte se aflau în șură sunt toate ridicate și răsturnate cu roatele în sus. D'aci aripa dreaptă a ciclonului atinge acoperământul caselor de locuință a dlui Hermeziu, s'gduie puternic partea lui nordică, îl disloacă de deasupra zidului, dărămînd cărămîi și crăpînd un părete. O fereastră dela odaia de culcare e smulșă cu atîta furie cu ușor cu tot încât nici astăzi nu se scie unde s'a dus și ce s'a făcut.

„Zaplazul cât a cădut în zona ciclonului a fost smuls cu tumurugii din pământ; scîndurile nimicite, ear tumurugii sfîșiați. Copacii din grădină, unii au fost ruși, alții scoși din rădăcină; cei mai mulți răsuciți în forma unei spirale, lăsînd formate gropi în jurul rădăcinei lor, în tocmai precum s'ar săpa ca să fie transplantati.

„Sacaua din ogradă, în mărime ca de 40 vedre, plină cu apă, a fost ridicată în sus, răsturnată și aruncată la o distanță de 30 metri. Un om destul de voinic ce se găsia la o distanță mai spre dreapta de saca, s'a pus jos; aci a fost învîrtit în jurul seapoi ridicat și aruncat în aer s'a oprit de un zaplaz ce nu cădea în reionul ciclonului.

„S'a aputut determina lățimea ciclonului și din faptul că un pescar ce-și pășea calul seu la o mică distanță de căsuța sa n'a suferit nimic, în timp ce vehicula a fost ridicată din vale, asvîrlită pe deal și sfărîmată în așa mod în cât n'a găsit de cât osiile de fer, dar și aceste sucite și strâmbe în cât au devenit ne apte pentru usul lor.

„Apa din iaz a fost ridicată în forma unui sul și imprăștiată pe cele două coline ce o încingioară; ear pescele tot a fost aruncat la o mare îndepărtare pe uscat. Locuitorii din apropierea iazului au găsit pesce aruncat și prin ogrădile lor și cu toții au început a pescui, nu mai mult în apă turbure, dar pe pământ gol, pe drumuri și pe la ușa casei lor.

„Betrânii nu și amintesc despre un așa vârtej înfricoșat; uni din ei spun însă că la 1832 așa ceva s'ar fi întâmplat la Ștefănesci, mai jos de moșia Soroceni, lângă Prut. Aci s'a luat acoperământul bisericeii și s'a aruncat în apă Beșelei, ear gîndindu-se că s'ar fi întemplat la Ștefănesci, mai jos de moșia Soroceni, lângă Prut. Aci s'a luat acoperământul bisericeii și s'a aruncat în apă Beșelei, ear gîndindu-se că s'ar fi întemplat la Ștefănesci, mai jos de moșia Soroceni, lângă Prut și s'a oprit în o luncă de pe malul stîng al Prutului, dincolo în Basarabia.

„Ca tot ceea-ce mintea și judecata omului nu găsește o esplicare le aruncă în rîndul mitelor și a fabulelor, astfel comentează și moșnegii nostri accidentele ciclonului, ei dice că sunt ielele ce ridică pe

om, pe animale ca și toate lucrurile și le duc în vîzduh; de asemenea când vîd un vârtej că se formează în mijlocul drumului și ridică colbul în sus, ei spun că se joacă dracul.

„Tot astfel și oamenii dela Soroceni narînd accidentul proprietarului moșiei, când acesta se duse să se încredințeze de visu despre pagubele a avut a suferi, dîseră că ielele a făcut aceasta. Atât numai că dl Gh. Hermeziu a trebuit să plătească cu deuce mi lei oameni angajați pentru repararea stricături ce ielele a cauzat în jocul lor de trei minute cât s'a învîrtit pe proprietatea sa.”

* (Revolverul deului Cupidon). Revolverul este la ordinea dîlei și pare destinat, dela un timp, a rezolva toate neîntelegerile; îl găsim astăzi chiar în împregiurările unde nimeni nu și-ar fi închipuit întrebuințarea lui.

Altădată amoresații aveau la îndemână fel de fel de marafeturi gingașe pentru a recăpăta grațiile dragostelor lor; acum însă moda se pare că s'a schimbat. În loc de bilete dulci și rugăminți ferbițe, acesta îi va scrie de aci înainte scurt: „vino îndărăt, că de unde nu, îți plesnesc capul cu trei gloanțe!” Nu scim dacă sistemul se va generalisa sau dacă va fi pe placul secului frumos, destul numai că a început să iasă la iveală. Să vede că nu de giaba poetului nostru, — poezii sunt profeți, — îi plăcea, când n'avea ce face, să rimeze „amor” cu „topor.”

D-ra Rodelloc primise o scrisoare după moda nouă, care nu i-a fost pe gust, căci, în urma reclamațiunei sale, prietenul D-ei, Olivier, a fost dat în judecată corețională.

Președintele: N'ai fost până acum condamnat; ce și-a venit să ne dă într'o vină destul de gravă?

Prevenitul: Așa era altădată, domnule Președinte, dar în ziua de aci, de când cu progresul, lucrurile astea se petrec în familie: eu nici nu înțeleg pentru ce se amestecă tribunalele, asta nu-i treaba lor.

Președintele: Tra găsești creșii că ori-cine își poate amesteca nimeni? Te povățuiesc să schimbi ideea, căci o să te convingi de contrariu.

Prevenitul: Atunci, cum am dice, mi-ai dat hotărîrea; me duc p'aci în colo.

Președintele: Răspunde mai întâiu la întrebările mele; ce lucrai când ai fost arestat?

Prevenitul: Meseria mea este să spăl trăsuri; multă vreme am spălat dricuri, din care cauză am cădut la întristare.

Președintele: Ai fost arestat la 1 Aprilie trecut, după ce trăseseși trei focuri de revolver asupra unui necunoscut.

Prevenitul: Nu era un necunoscut, era aman-tul pretenei mele, și pe dumneai o iubesc din suflet și vreau cu ori-ce preț să se întoarcă la mine.

Președintele: Negreșit, d'acia i-ai arătat revolverul, ca să o îndemni să vie îndărăt?

Prevenitul: N'am amenințat-o, i-am arătat numai revolverul ca să o fac să se gîndească; și pot să ve asigur că a priceput foarte bine.

Președintele: O să vești că nu este de loc de ideea ce și-ai făcut.

Reclamanta: Am trăit ca bărbat și nevastă vre-o trei ani cu prevenitul, până în Februarie, când l-am gonit dela mine. Nu mai puteam sta cu densul, pentru că este și mai tîner decât mine.

Președintele: Adevărul este că era ciudat pentru amîndoi, el are două-deci și nouă de ani și dta patru-deci și cinci.

Reclamanta: De, domnule presedinte, dacă îi plăcea lui? Nu vedeți că el ar vrea să vie îndărăt?

Președintele: Lasă aceasta la o parte și urmează.

Reclamanta: Eu n'am mai vrut să-l primesc pentru că nu-mi mai plăcea să vie viața de mai nainte; atunci, de mai multe ori el a stărui să nu-l mai gonesc. Îmi spunea chiar că a cumpărat un revolver și că o să-mi arate el dacă nu me voi împăca cu densul.

Noul sistem, după cum vedem, n'a folosit bietului Olivier, căci n'a putut îmblîndi pe schimbătoare lui pretenă, alegîndu-se și cu trei luni închisoare.

„Dreptul.”

Loc deschis. *)

Sighișoara, 10 Maiu 1885.

„Vai celor ce dic binelui rău, și răului bine!”

Onorabilă Redacțiune! În „Telegraful Român” Nr. 49. prin corecțiunea „Telegrafului Comitan” dlui Demetriu Perța ddo, 1 Maiu a. c. fiind atașată persoana mea într'un mod cu totul nedemn de un om cult și iubitoriu de adevăr, me rog cu stimă, ca

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta redacțiune nu e responsabilă.

să binevoiați a da loc în coloanele acestuiaș organ următorului răspuns:

Declar înainte de toate, că cu greu m'am potut rezolvi a răspunde la cele cuprinse în corespondența din cestiune, plină de expresiuni pătimase și triviale, prin cari corespondentele se vede că n'a avut și nu are decât malițioasa tendință a detesta în modul cel mai ordinar persoane și a schimonosi adevărul.

Din conținutul corespondenței din cestiune, on. public cetitoriu și imparțial ușor va putea cunoaște amărăciunea și durerile, de cari suferă autorele ei.

Dl Demetriu Perța, afirmă că subreuniunea învățătorilor români din tractul Mediașului, au ținut ședințele precum scie dlui cu mai mult succes (!?) decât sub reuniunea învățătorilor din tractul Sighișoarei? Bine ar fi! m'aș bucura ca fie-care om iubitoriu de progres pentru o atare nobilă emulațiune între ambele subreuniuni în cestiune; dar durere, că dlui cum scie, scie foarte rău! În învățătorii din despărțământul tractului Sighișoarei precum însuși recunoaște și-au ținut ședințele regulat! Eu mai adaug din parte-mi, că nu numai le-au ținut regulat dar și cu succese laudabile! Ear că: învățătorii din despărțământul tractului Mediaș, n'au ținut ședințe, n'au încasat tacsele dela membri, n'au pertractat nici o seamă din cele staverite de comitetul central conform statutelor, — și că președintele celui despărțământ n'au luat parte la nici o ședință a comitetului central de doi ani de când această subreuniune face parte întregitoare a reuniunii învățătorilor români greco-orientali din districtul Sighișoarei, — se dovedește de ajuns prin acea împregiurare, că la președintele reuniunii n'au intrat conform statutelor despre „marele succes” afirmat de dl Demetriu Perța, nici barem un raport.

Aceasta însă numai *per tangentem*

La afirmațiunea dlui Demetriu Perța că cu ocaziunea constituirei învățătorilor comunali maghiari în reuniunea generală comitatensă, eu împreună cu „trabanții” mei aș fi intrat în sala de adunare plină de duch, — dar nu de cel curat, îi răspund că: epitetetele întrebunțate, toți aceia cari au avut cătuși de puțină ocaziune a ne cunoaște pre amândoi vor ști, căruia din noi se cuvin. Apelez simplu la opiniunea publică din acest ținut.

De care, și de ce fel de duch am fost eu cuprins cu ocaziunea intrării și eșirei mele din sala de adunare la vederea atâtor preoți și învățători români, făcând ei majoritatea prevalentă în aceea adunare, — și mai având în vedere și acea tristă împregiurare, că reuniunea ta s'ermâne române! trage de moarte, — las la aprepriarea dreaptă a acelora, de cari fui ferice a fi însoțit la eșirea din sală, și în fine a fie-cărui român cu simțeminte adevărat românesci, nici de cum însă la oameni cari, de vor stărui în cele de acum în drept cuvânt se vor putea numi „înmulțitori ai ranelor națiunii.” — Dar de ce cerul, se nu fie așa; ci se ne întilnim cu toții pre terenul unei activități mănoase pentru onoarea, progresul, cultura și fericirea națiunii noastre, carea ne-a născut și ne-a crescut pre toți la peptul seu de mamă! Nu însă în certe personali prin diare — pentru alții!

Cum s'au dat numirea acelei reuniuni nu me privește, — că s'au adoptat și §. 6 și 11 în statute, în cari se dăce „notariul de naționalitate română traduce protocoalele în limba română,” (unde e laudată egalitate și celelalte frase frumoase?) — declar că eu nu me bucur de acel favor, — îl ced dlui Demetriu Perța et consortes, se le fie de bine! Eu sum deplin luminat în cauză.

Că elaboratul cetit în adunarea generală din anul acesta de învățătorii dirigenți I. Muntean, a servit spre onoarea învățătorilor români prezenți la acea adunare, cu atâta mai puțin me privește; — mie-mi servește spre onoare, destoinicia în cariera învățătorescă, laboriositatea, acuratețta în oficiu, elaboratele și criticile cari dovedesc cunoștință de cauză, ce le manifestează ori-care învățătoriu în prima linie în reuniunea sa proprie cărei aparține, precum d. e. învățătoriu Ioan Berescu, și nu Bereszky, și alți bravi învățători de ai noștri.

Remunerațiunile bănesci, ce a primit învățătoriu I. Muntean nu-i vor fi fost poate nici densusului de ajuns, necum se mai împartă și cu mine.

Dealtmintrea dacă le-a câștigat pre căii oneste și morale nimeni nu i le va invidia; dar domnul Perța se binevoiească a mai slăbi cu suspiciunile ca se nu i se aplice proverbiul german; *Wie der Schelm ist etc.*

În fine afirmă dl Perța că: de mine în urma faptelor comise, — fiind eu o persoană atât neînsemnată, i-ar fi fost și rușine a aminti la o așa masă, cum au fost „banchetul” sciut.

„Gura păcătoșului adevărul verbesce!” Sustine și dle Perța și pe viitoriu aceea rușine, cu carea mie nu-mi faci nici o stricăciune, — căci persoana mea neînsemnată, nici merită, nici pretinde a fi amintită la atari mese mari și strălucite, cu de cari eu nu sum dedat, și nici voi a me deda.

Dar oare cari ar fi totuși faptele acelea!? Pentru că nu m'am făcut membru acelei reuniuni? Pentru că nu ordinez preoților și învățătorilor a se face membri? Pentru că nu am mers la alegeri sub comanda și în șirul lui „Vándory” la tocană și paprikás?

Dacă cumva, — și cred că nu greșesc suferă dl Perța de durerile acestea apoi îmi pare rău, — dar despre partea mea nu am ce-i face, căci în urma urmelor trebuie să declar dlui D. Perța, acum și publice că: după analogia cuvântului poetului nostru „Constantin Brancoveanu” „român bun m'am născut eu, român bun a muri vreau!”

Declar odată pentru totdeauna a fi terminat pre calea aceasta cu dl Demetriu Perța.

Demetriu Moldovan, adm. protopresb.

După încheierea diarului nostru primim trista scire, că Administratorul protopresbiterial al tractului Avrigului **Vasilie Macsim**, au reposat eri seara în 17/29 Maiu la 6 oare în etate de 77 ani, servind bisericii noastre ca paroch 49 ani și ca administrator protopresbiterial 31 ani. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată.

(Un ce care n'ar trebui se lipsască nici d'într'o familie.) Viena, Mi hael platz Nr. 6 din espiență pot adeveri cumcă pilulele de Helvetia ale apotecarului R. Brandt pot fi folosite cu cel mai un succes contra lipsei de scaun, ametei și îngroșarea sângelui. Fie-cine cu care am vorbit până acuma despre aceste pilule, a avut numai cuvinte de laudă pentru ele. (Se pot afla în apotecă 70 cr. cutia.) Cu deosebită onoare iscălesc eu Mihael Schober. Fiindcă în Austria obvin mai multe falsificări din aceste pilule, trebuie bine observat ca fiecare șatulă se aibă ca etichetă o cruce albă în stofă roșie și inițialele R. Brandt.

Nr. 197.

[1019] 2—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de paroch din parochia de clasa a III-a Lăpugiul superior în protopresbiteratul Dobrei, se escrie prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Casă parochială.
2. Porțiune canonică 32 jugere pământ arătoriu și fânaș de a II-a și a III-a clasă.
3. Folosirea prunelor din cimiteriu.

4. Birul în naturale a 12 cupe grâu sau cucuruz dela 270 familii.

5. Stola usuată.

Toate acestea la olaltă computeate dau un venit anual de 390 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea a înainta suplicele lor de concurs în terminul deschis, instruite în sensul legilor bisericesci în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiterial

Dobra, la 24 Aprilie 1885.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Dobrei în conteleger cu comitetul parochial.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Szám. 6686 tkkvi 1884.

[1020] 1—1

Árverési hirdmény.

A nagyenyedi kir. járásbiróság mint tkkönyvi hatóság részéről közzé tétetik, hogy a n.-szebeni „Albina” takarékos és hitelintézet végrehajtató 14 frt 72 kr. tőke, ennek 1883 évi április 1-től járó 8% kamata, 13 frt. 20 kr. költség követelésének kielégítése végett végrehajtást szenvedő Strangan Petru és neje sz: Man Annának a buzás bocsárdi 63 sz. tkjvben A + 1—9. 11—15 rend szám alatt foglalt fekvőségéi 97 frt. megállapított kikiáltási árban Buzás Bocsárd község előljárási helyiségében 1885 évi Junius hó 16-ik dél. 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladtnak.

Venni szándékozók végrehajtató kivételével kötelesek a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42 §. jelzett árfolyammal számított ova-dékképesnek nyilvánított érték papirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt vásárló három egyenlő részletben és pedig az árverés napjától számítva 15., 30 illetőleg 45 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó mint letéti hivatalhoz lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fogbeszámított küömben az árverés megállapított feltételei alólirt telekkvi hatóságnál a hivatalos órák alatt, és Buzás Bocsárd község előljárási helyiségében megtekinthetők.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóságtól.
N. Enyeden 1885 februar 5-én.

„Albina”

institut de credit și de economii în Sibiu.

Primesce depuneri de bani spre fructificare pre lângă denunciare în termine scurte cu 5% și fără denunciare, replăbile îndată la cerere cu 4 1/2% interese la an.

Fructificarea depunerii începe cu ziua, care urmează după ziua depunerii și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea. Durata cea mai mică a unei depuneri este de 15 zile.

La 1 Ianuarie și la 1 Iulie a fie-cărui an interesele neridicate se adaug la capital și se fructifică earăși. **Contribuțiunea dela interesele depunerilor o plătesce întreagă institutul.**

Depunerile trimise prin postă, pre lângă comunicarea adresei deponentului, se resolv totdeauna cu întoarcerea postei; asemenea se pot efectui prin postă denunciări și ridicări de capitale.

Sibiu, 20 Aprilie 1885.

[1018] 3

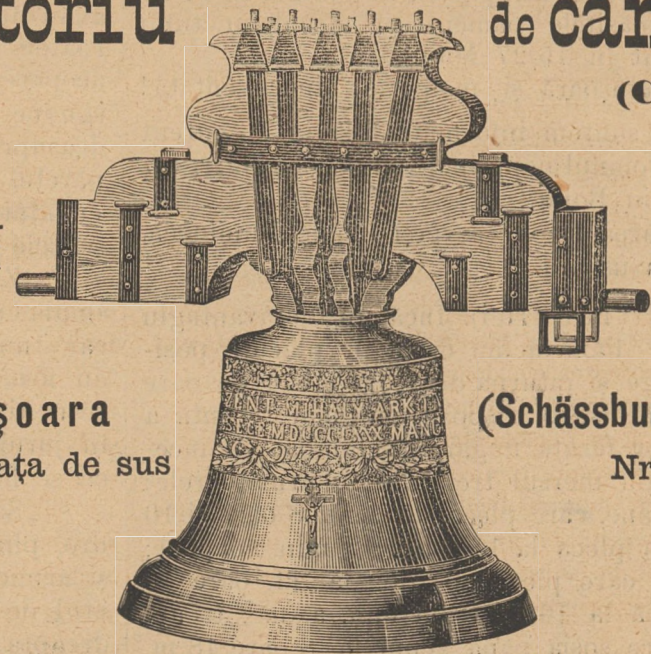
Diracțiunea.

Redactor provisoriu: Mateiu Voileanu.

Mihaile Manchen, vărsătoriu de campane

(Clopote)

de construcțiunea cea mai nouă

cu sul sucitor

în Sighișoara

piața de sus

(Schässburg-Segeșvár)

Nr. 168

o firmă ce esistă dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesci a lifera și repara clopote de toată mărimea și cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. Clopote mai mici sunt în tot timpul gata.

[1018] 2—3

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuise bisericesci

de rit catolic și grec.

[928] 28—30

în Budapesta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliturile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru bisericii, ripide chivot, cărți de Evangelie etc.

Comandele se efectuează prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele

Editura și tipariul tipografiei archidieceșane.